

[Loyzow.]

res og administratorers ønske om at komme til, endsiges er en politisk skjult måde at ændre samfundet på.

Det konservative folkeparti er positivt indstillet over for en sådan konstruktiv, naturbevarende politik, og det håber vi også er fremgået af udvalgsarbejdet. Vi mener også, det er vigtigt, at denne lovgivning, så længe det er muligt, bliver gennemført i enighed her i tinget, hvorfor vi i visse af de diskutabile spørgsmål har strakt os så langt, at der kunne opnås en helt tværgående enighed.

For vor vurdering af den del af forslaget, som omhandler fredningsplaner, er det af stor betydning, at ministeren så kraftigt har understreget, at den nu foreslåede passus om, at udskydelsesbestemmelsen kun træder i kraft efter en ministeriel beslutning, vil medføre, at forlængelser kun vil blive aktuelle, hvis der opstår en helt ekstraordinær situation.

Det har også været af meget stor betydning, at det så stærkt er fremhævet, at administrationen er pligtig til meget hurtigt at give svar på tvivsspørgsmål, som måtte opstå i en periode, hvor en fredningsplan er gældende.

Af værdi er det også, at det gennem hele lovændringen betones, at man ikke ønsker at lægge hindringer i vejen for landbrugsmæssig eller skovbrugsmæssig erhvervsudfoldelse. De klare formuleringer, vi fik af de paragraffer, der berører pelsavlerne, sikrer i tråd hermed, at heller ikke disse rammes uønsket.

Når dette positive er sagt, må jeg tilføje, at jeg er noget skuffet over, at § 47 a ikke kunne føres tilbage til at omfatte den oprindelige åbredde, 4 m, da jeg ikke synes, der under udvalgsbehandlingen er fremført nogen virkelig begrundelse for den store stramning, som jeg mener finder sted, når vi går ned til 2 m. Men anderledes kunne det altså ikke blive.

Til sidst vil jeg gerne fastslå, at mit indtryk af, at vi med de samlede planlægningslove for naturen er ved at lave noget uhyre kompliceret, er blevet yderligere bekræftet under udvalgsarbejdet. Gang på gang er vi stødt på problemer, som er dækket i to love, endog nogle gange under forskellige ministerier og med en noget forskellig tendens. Det

er nok derfor ikke sidste gang, vi skal se på disse love, og jeg mener stadig, det må være aktuelt at få etableret en forespørgselsinstans under administrationen, hvor almindelige mennesker kan henvende sig og få et samlet svar, som oplyser om, hvilke love og restriktioner der hviler på et enkelt jordstykke. Ellers gør vi snart meget store dele af befolkningen til lovbyggere.

Jeg kan anbefale lovforslaget, og det konservative folkeparti vil stemme for det.

K. J. Mortensen: Som det fremgår af den omdelte betænkning, har man i udvalget lagt vægt på at præcisere, at man forventer, at loven administreres på en sådan måde, at der lægges så få hindringer som muligt i vejen for en naturlig landbrugsmæssig og skovbrugsmæssig udnyttelse. Vi har i udvalget været enige om, at det er nødvendigt, at vi freder en del af naturen, så at vi også i fremtiden kan glæde os over Danmarks afvekslende natur. Meningen med en fredning er imidlertid ikke, at der skal sættes hegn om, således at jorden ikke kan udnyttes på nogen som helst måde. Formålet må være, at man beværer naturen, samtidig med at der sker en naturlig udnyttelse af områderne, så disse ikke ligger hen som arealer, hvor overhovedet intet væsen må færdes.

Vi må ligeledes erklære os tilfreds med, at ministeren over for udvalget har givet udtryk for, at fredningsplanerne i almindelighed ikke bør omfatte landbrugsbygninger, herunder stuehuse; det betyder, at en nødvendig udflytning til arealer kan finde sted i det omfang, det kan ske, uden at man direkte placerer sig på særlige arealer i selve fredningen.

Under førstebehandlingen var vi nogle stykker, der fremførte, at militære skydebaner også måtte høre med til de anlæg, hvortil der skulle gives tilladelse fra fredningsplanudvalgene. Det er glædeligt, at ministeren har imødekommet os under udvalgsarbejdet og taget de militære skydebaner med.

Vi har også drøftet spørgsmålet om fredning af havekolonier. Det er med beklagelse, vi ser, at havekolonierne efterhånden viger for en udbygning af byerne. Hvis der ikke på et eller andet tidspunkt sker noget i forbindelse med disse havekolonier, må vi se i øjnene, at disse, som trods alt er en del af Danmarks kultur, forsvinder helt. Man må